

ת"פ (קריות) 14579-03-23 - מדינת ישראל נ' דוד קרויאן

ת"פ (קריות) 14579-03-23 - מדינת ישראל נ' דוד קרויאן/שלום קריות

ת"פ (קריות) 14579-03-23

מדינת ישראל

נגד

דוד קרויאן

בית משפט השלום בקריות

[15.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

ושוב לפנינו אירוע אלימות בכביש על רקע חוסר שביעות רצון מאופן נהיגתו של האחר.

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ונהיגה כשברמזור אור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13.1.23 רכב הנאשם על אופנוע ובשלב מסוים עצר ברמזור סמוך לרכבו של המתלונן, עמו אין לו כל הכרות, ודפק על חלונו. המתלונן פתח את החלון והנאשם פנה אליו באומרו: "מה אתה חושב לעצמך שאתה מהבהב לי". המתלונן השיב כי הוא (הנאשם) מסכן אותו בנהיגתו ובתגובה הכה אותו הנאשם במכת אגרוף בפניו ונסע מהמקום במהירות גבוהה תוך שהוא חוצה צומת ברמזור אדום. למתלונן נגרם עקב כך סימן אדום במצח (להלן - התיק העיקרי).
2. הנאשם צירף תיק נוסף (ת"פ 31279-04-23) בו הודה והורשע בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.3.22 רכב הנאשם על קטנוע ובשלב מסוים קָב המתלונן "כמעט" פגע בנאשם. בתגובה, נצמד הנאשם עם הקטנוע לרכבו של המתלונן, קילל, צעק ואיים עליו באומרו "אני הורג אותך". כשרצה המתלונן לצאת מרכבו צעק הנאשם לעברו "אתה לא יוצא מהאוטו", משך אותו בחולצה והכה במכות אגרוף בפניו. בהמשך בעט בחוזקה במראת רכבו של המתלונן, שבר אותה וגרם לנזק בסך 2,265 ₪. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן שטפי דם ליד עין שמאל ובלחי, שריטה שטחית בכתף ורגישות מעל אזור הירך (להלן - התיק המצורף).

3. ביחס לתיק המצורף אציין להשלמת התמונה שבתחילה נערך עם הנאשם הסדר מותנה בגין עבירות אלו. ואולם, לאור כך שהוגש נגדו בהמשך כתב האישום בתיק העיקרי (וטרם שהתיק נסגר בהסדר), בוטל ההסדר המותנה והוגש כתב אישום גם ביחס לעבירות אלו וזאת בהתאם להוראות סעיף 67ז(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (להלן - חסד"פ). תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, בו פורטו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב. בתמצית יאמר כי הנאשם רווק כבן 22, מתגורר בבית הוריו ועובד לפרנסתו. הנאשם שירת בצבא ועברו הפלילי נקי. ביחס לתיק העיקרי התקשה לקבל אחריות למעשיו, החזיק בעמדה קורבנית ושלל שימוש באלימות. ביחס לתיק הצירוף תאר הנאשם את האירוע מנקודת מבטו וקיבל אחריות חלקית למעשיו (הערה: בפתח טיעוני הצדדים לעונש הבהיר הסנגור שאין בדברים אלו משום חזרה מהודאה). בבדיקת שתי שמסר נמצאו שרידי סם וזאת על אף ששלל צריכת סמים. שירות המבחן זיהה נזקקות טיפולית בתחומי השליטה בכעסים וההתמכרות, אך הנאשם לא שיתף פעולה בנושא. לסיכום צוין כי הנאשם אינו מגלה מודעות לגורמי סיכון, נוטה למזער את קשייו וניכר שהוא מתקשה לשלוט בכעסו ומגיב באופן תוקפני ואלים. רמת הסיכון לחזרתיות הוערכה כבינונית-גבוהה, לעבירות ברמת חומרה בינונית-גבוהה, ולא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות הענישה וכן הנזק שנגרם למתלונן. נטען כי המתלונן ביקש שלא להעיד לעונש אך מסר שלמרות חלופי הזמן האירוע מבחינתו "בלתי נסלח, הוא סוחב את זה הרבה זמן". ביחס לתיק העיקרי עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 7-14 חודשי מאסר בפועל וביחס לתיק הצירוף לא הציעה מתחם ענישה ועתרה לעונש מאסר מותנה (לאור העובדה שהתיק היה בהסדר מותנה - ראו סעיף 67ז(ה) לחסד"פ). המאשימה הפנתה למסקנות התסקיר ובהיעדר אופק שיקומי עתרה (בתיק העיקרי) לעונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם הפנה לעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ציין את התיקון שנערך בו ועתר למתחם ענישה הנע בין צו של"צ לבין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות. כן הפנה לפסיקה. הודגש גילו הצעיר של הנאשם, עברו הפלילי הנקי, חלופי הזמן והודאתו בשני כתבי האישום. הסנגור תאר את תפקודו החיובי של הנאשם ומשבר שחוה בחייו ועתר למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

7. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות למעשיו וביקש להתנצל בפני המתלונן. כן ציין שהוא מבין את חומרת מעשיו, מתבייש בהם ולא ישוב אליהם.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. דומה שאין מחלוקת שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום. הגם שמדובר בעבירות דומות, אין כל קשר ענייני ביניהן, לא מתקיימת סמיכות זמנים ומדובר במתלוננים שונים כך שהאירועים אינם מקיימים את מבחן הקשר ההדוק. עם זאת על הנאשם יוטל עונש אחד כולל, שכן ענישה נפרדת אינה תואמת את נסיבות המקרה.
9. המקרים שלפנינו הם אירועי בריוניות קלאסיים מהסוג שהפך לאחרונה נפוץ יותר בחברה הישראלית, לרבות בכבישים. בשני המקרים מדובר בהתפרצות אלימה ומאיימת על רקע חוסר שביעות רצונו של הנאשם מאופן נהיגתם של המתלוננים והעובדה שבתיק הצירוף, המתלונן "כמעט" פגע בו, אינה מהווה נסיבה לקולה והדברים ברורים.
10. הערכים המוגנים שנפגעו במקרים אלו ברורים והם שלום גופם, כבודם וביטחונם של המתלוננים. כן, נפגעה תחושת הביטחון של יתר משתמשי הדרך. יתרה מזו, הנאשם נמלט מהמקום באחד האירועים כאשר הוא חוצה צומת באור אדום ובכך אף סיכן את יתר משתמשי הדרך.
11. בתיק העיקרי האלימות בה נקט הנאשם אינה קלה ולמרבה המזל לא הותירה חבלה ממשית (כמשמעותה בחוק) אך נותרו סימנים אדומים במצחו של המתלונן (ע/1). בתיק הצירוף מדובר במכות אגרופ בפניו של המתלונן (ולא במכה בודדת) שגרמו לשטפי דם ולחבלות נוספות. כן נגרם נזק ממשי לרכבו כתוצאה מהאלימות שהפגין הנאשם שאינה אלא וונדליזם. כמו כן, בתיק העיקרי נמלט הנאשם מהמקום כאשר הוא חוצה צומת באור אדום. אכן, מדובר באירועים ספונטניים ואולם אין בכך משום נסיבה לקולה וכבר נאמר כי "לנוכח שכיחותה הגוברת והמדאגה של תופעת ה'אלימות הספונטנית' כלפי עוברי אורח, שאך העירו על התנהגות נפסדת, נראה כי אין מנוס מהעברת מסר תקיף וברור באשר לענישה שחייבת להיות נלווית להרשעה בעבירות מסוג זה" (ע"פ 4167/12 אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל (17.3.2013)).
12. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות הפושה בחברתנו (ע"פ 5432/20 מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל (20.12.2020); רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021)). בעניין אלימות בכביש צוין כי "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה" (רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018)). כן ראו רע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.5.2023) שם צוין כי "לפנינו מקרה עגום נוסף של זעם בכבישים, שבו אדם מאבד את עשתונותו ונוקט באלימות קשה כלפי אדם זר. הקלות שבה המבקש פנה לנהוג באלימות - היא מטרידה...מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה".

13. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 6090/23 ולד דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום, האחד בעבירת איומים כלפי נהגת בכביש והשני בעבירת תקיפה סתם ותקיפת זקן הגורמת חבלה ממש בכך שתקף שני מבוגרים כבני 70 בוויכוח על חניה. הנאשם היכה באגרופ את אחד המתלוננים בפניו, דחף אותו על הרצפה וירק עליו. בית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים חרף עברו הפלילי הנקי; רע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.5.2023), בו על רקע סכסוך בכביש, בעט הנאשם במתלונן והלם בו באגרופים. למתלונן נגרמו חבלות לרבות שברים בצלעות (עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בניגוד לעניינו). על הנאשם הוטלו, חרף עברו הנקי ושיהיו מסוים בהגשת האישום, 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי "מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה"; רע"פ 8633/21 דפנה לב נ' מדינת ישראל (29.12.2021), בו הורשעה נאשמת בעבירת תקיפת זקן בכך שניגשה לרכבו של המתלונן, פתחה את דלתו והכתה אותו בשתי מכות אגרופ בפניו וזאת לאחר שזה "כמעט פגע" בה. כתוצאה מכך נשברו משקפיו של המתלונן ונגרמו לו המטומות וחתכים באף. על הנאשמת הוטלו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט העליון ציין כי "העונש שהוטל על המבקשת אינו חמור כלל ועיקר, ודומה כי צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו כי הוא אף מקל עמה"; רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 15 חודשים (וכן הפעלת מאסר מותנה במצטבר) בגין עבירות אלימות. במקרה זה העיר המתלונן לנאשם על כך שניהל שיחה קולנית באוטובוס, והוא בתגובה איים עליו, בעט בגופו, דחף אותו לעבר הספסל באוטובוס, חנק אותו והיכה אותו בפניו. למתלונן נגרם דימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בשפה; ע"פ 47137-03-19 מסלה נ' מדינת ישראל (8.7.2019), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 15 חודשיים בעבודות שירות בגין כך שקילל את המתלונן, דחף אותו והכה באגרופ בחזהו וזאת בעקבות תאונת דרכים; עפ"ג 26221-03-24 אלפסי נ' מדינת ישראל (10.2.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואת ונידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה, המתלונן חסם עם רכבו שביל גישה הסמוך לבית העסק בו עבד הנאשם וירד מהרכב על מנת לשוחח עמו והוא בתגובה הכה באגרופים בפניו. למתלונן נגרמו פצע שטחי בעפעף ושבר באף והוא פונה לקבלת טיפול; ת"פ 40924-06-24 מדינת ישראל נ' ליאור סלפק (4.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בין היתר בעבירת תקיפה סתם ואיומים בכך שתקף בכביש נהג משאית בסטירה, איים עליו וזרק חפץ על שמשת הרכב. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 36489-10-23 מדינת ישראל נ' פיז'ב (20.10.2024) בו הוטלו על נאשם נעדר עבר פלילי 10 חודשי מאסר בגין אירוע במסגרתו חסם את נתיב נסיעתו של המתלונן, השניים יצאו מהרכבים והנאשם היכה במתלונן באמצעות אלת ברזל. למתלונן נגרמה חבלה של ממש בדמות המטומה, שפשופים, כאבים ורגישות (הערה: פסק הדין אינו חלוט).
14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה בתיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת במקרים המתאימים בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. ואילו מתחם הענישה בתיק הצירוף נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לשאת במקרים המתאימים בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
15. חרף העבר הנקי והגיל הצעיר דעתי היא שאין מקום להביא בחשבון סיכויי שיקום כלשהם. אדרבה - מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה מדאיגה של צעיר בעל נזקקות טיפולית ממשית אשר סירב לעזרה שהושטה לו ואשר המסוכנות הטמונה בו היא ממשית. הנאשם אף לא קיבל אחריות מלאה למעשיו בפני שירות המבחן והתמונה הכללית היא אפוא של מי שלא הראה שקיימים בעניינו סיכויי שיקום המצדיקים התחשבות עונשית, כמו גם שטמונה בו מסוכנות שלא טופלה.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה, את הגיל הצעיר (כבן 23 כיום), העבר הנקי והנסיבות האישיות, לרבות מצבה הרפואי הנטען של אמו. מנגד, הבאתי בחשבון את אופן התייחסותו לעבירות בפני שירות המבחן והערכת המסוכנות בעניינו. לכך יש להוסיף כי הנאשם זכה בגישה מקלה (מאוד) מטעם רשויות האכיפה בכך שנחתם עמו הסדר מותנה בגין תיק הצירוף (חרף חומרת האירוע) אך הדבר לא גרם לו לשנות את דרכיו ואפשר שאף הביאו לחשוב שהציבור רואה התנהגות זו בקלות ראש, שכן זמן קצר לאחר מכן שב וחטא בעבירה דומה. לאור כך, דעתי היא שחרף העבר הנקי וההודאה בשני כתבי האישום, יש לתת משקל ממשי לשיקולי ההרתעה וההלימה ואף לא להטיל עונש בתחתית המתחם. עם זאת, העונש שיוטל יהיה בעבודות שירות, בין היתר לאור כך שהמאשימה הסכימה לכך, ובכך יזכה הנאשם להקלה, שכן חומרת האירוע והעובדה שמדובר באירוע שני בתוך זמן קצר מחייבים, כאמור, ענישה הולמת ומרתיעה.
17. טרם סיום אציין כי הגם שתוטל ענישה כוללת בגין שני כתבי האישום, מובן שלא יוטל עונש מאסר בפועל בגין תיק הצירוף (וכמובן גם שלא תוחמר בשל כך תקופת עבודות השירות שתוטל בגין התיק העיקרי) וזאת לאור עמדת המאשימה והוראות סעיף 67(ה) לחסד"פ. ביחס לתיק זה העונש ההולם הוא מאסר מותנה ופיצוי ומשכך מרכיב העונש הכולל הוא המאסר המותנה שיוטל שכן סברתי שהטלת שני מאסרים מותנים תהא בבחינת הכבדה שאינה מוצדקת. עם זאת בעניין זה אעיר שלוש הערות. האחת, הגם שאין מקום כאמור להטיל עונש מאסר בפועל בגין תיק הצירוף, מובן שיש בו להחמיר את הענישה בגין התיק העיקרי שהרי מדובר בעבירה חוזרת דומה בתוך זמן קצר. השנייה, למעשה בתיק הצירוף מבוצעת חריגה לקולה ממתחם הענישה ואף משמעותית, וזאת חרף היעדר סיכויי שיקום. ואולם, הסיבה לכך אינה נעוצה בהוראות תיקון 113 לחוק העונשין, אלא בהוראות סעיף 67(ה) לחסד"פ שאינו מאפשר הטלת עונש מאסר בפועל במקרה זה. שלישית, המאשימה עתרה בגין תיק הצירוף למאסר מותנה בלבד (ללא ענישה נלוות) ואולם ראיתי חשיבות בהטלת פיצוי וזאת ניתן לעשות אף ללא עתירת המאשימה (ע"פ 2858/23 שרון שיר נ' מדינת ישראל (1.4.2024), פסקה 19) ולמען הסר ספק אדגיש שהבאתי בחשבון את הסכומים ששולמו במסגרת ההסדר המותנה (סעיף 67(ד) לחסד"פ).
18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות החל מיום 6.1.25 וביום זה יתייצב במשרדי הממונה במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות בהתאם להוראות הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גוף האדם.
- ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירת איום או היזק לרכוש.
- ד. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי, ע"ת מס' 1 בסך ₪ 5,000 וכן פיצוי לע"ת מס' 1 בתיק הצירוף ₪ 4,000.
- הפיצויים ישולמו בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *3592 או בטלפון *052-5555555
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- המאשימה תמציא בתוך 30 יום למזכירות את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלוא נזקיהם והם רשאים להגיש תביעה אזרחית.
- יש להמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ה, 15 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.